

Gele mieren

Tijdens het onkruid wieden tref ik, onder een steen in de border, een krioelende massa mieren aan. Enkele honderden gele mieren en tientallen zwarte mieren zoeken haastig een veilig heenkomen. De zwarte mieren herken ik als wegmieren, verreweg de meest algemene soort in de bebouwde kom. Maar wat zijn dat voor gele mieren? En waarom zitten die verschillend gekleurde mieren samen onder één steen?

Omdat die twee vragen me niet loslaten vang ik een week later enkele gele mieren om ze te determineren. Gelukkig zitten ze nog op dezelfde plek en het vangen is een fluitje van een cent. Het determineren valt echter niet mee. Er leven meerdere gele mierensoorten in Nederland, die slechts in piepkleine details van elkaar verschillen. Het blijkt ondoenlijk om die details waar te nemen aan een miertje dat over mijn hand wandelt.

Om ze beter te leren kennen huisvest ik vier gele mieren in een potje met een beetje grond. Als de zon erop schijnt zijn ze prachtig warm geel, in de schaduw lijken ze meer oranje. Ze zijn veel rustiger dan wegmieren. Zelfs als de deksel van het potje is blijven ze gewoon in het potje. Van het kleine beetje grond dat hun ter beschikking staat maken ze steeds andere gangenstelseltjes. Het liefst houden ze voortdurend onderling contact. Daardoor maken ze een sympathieke indruk.

Omdat het mij niet lukt om de gele mieren te determineren stuur ik er een paar op naar een mierenkenner. Het blijken gele weidemieren te zijn, een mierensoort die in Nederland algemeen is. Gele weidemieren leven vrijwel uitsluitend onder de grond en worden daardoor

niet zo snel opgemerkt. Ze blijken dus echter ook in de bebouwde kom van Pijnacker voor te komen.

Blijft nog de vraag waarom de gele weidemieren samen met de wegmieren onder één steen zaten? Het antwoord lees ik in een circa 50 jaar oud boekje over mieren. Beide mierensoorten maken graag nesten onder een steen omdat die de zonnewarmte vasthoudt. Wat je ziet zijn twee afzonderlijke nesten, die door het wegnemen van de gemeenschappelijke steen opeens met elkaar in verbinding staan. De gele en zwarte mieren hebben dus een gezamenlijk dak op hun woonruimte, maar van samenleven is geen sprake.

Caroline Elfferich, december 2005